

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ζευσιτάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ὀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμαὶ 100. Ἐξέμνητος
δραχ. 55. Τρίμηνος δραχ. 30.
ΕΒΔΟΜΗΚΟΥ : Αἰγύπτου γρόσια διατμ. 50.—
Αμερικῆς δολάρια 4. — Ἀγγλίας καὶ ὧλων ἐν γένει
τῶν ἑλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξέμνητοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συν-
δρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰκουμένης μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίδου 4018. 42, παρὰ τὸ Ἡερδάνειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 36ος

Ἐν Ἀθήναις, 14 Σεπτεμβρίου 1929

Ἔτος 51ον.—Ἀριθ. 41

ΤΑ ΕΚΑΤΟΧΡΩΝΑ ΕΝΟΣ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ

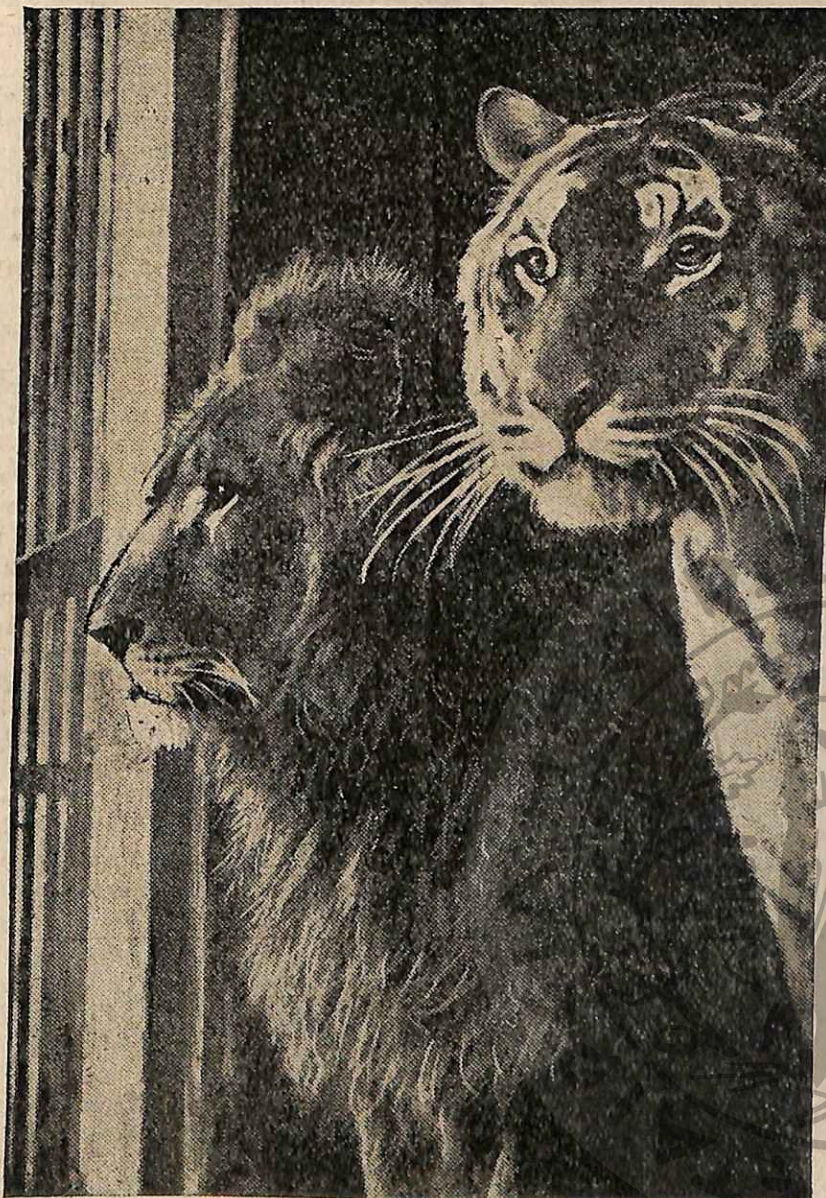
Ὁ «Ζοὸ» τοῦ Λονδίνου (ὅπως τὸν λέ-
νε οἱ Ἀγγλοὶ), ἓνας ἀπὸ τοὺς πιδ ξα-
κουσμένους καὶ δημοφιλεῖς Ζωολογικοὺς
Κήπους τοῦ κόσμου, πανη-
γύρισε φέτος τὴν ἑκατον-
ταετηρίδα του. Ἡ ἑκα-
τονταετία συμπληρώθηκε
στὶς 29 τοῦ περασμένου
Ἀπριλίου. Προσκαλέσθη-
καν ζωολόγοι κι' ἄλλοι σο-
φοὶ νὰ παραστοῦν στὴ γιορ-
τῇ τοῦ πλοῦσιου καὶ τόσο
καλὰ ὀργανωμένου αὐτοῦ
Κήπου, πού εἶναι χωρὶς ἄλ-
λο τὸ πιδ ἀγαπημένο ἴδρυ-
μα τῶν Ἀγγλων. Φαντα-
σθῆτε μόνο ὅτι 2.325.000
ἐπισκέπτες πέρασαν ἀπὸ
τὰ διαμερίσματά του τὸν
περασμένο χρόνο, δηλαδὴ
περὶ τοὺς 6.370 τὴν ἡ-
μέρα!

Στὴν ἀρχή, φυσικά, ποῖδς
μάντευε τὴν εὐνοια αὐτῇ
τοῦ κόσμου γιὰ τὸ Ζωολο-
γικὸ καὶ τὴ σπουδαιότητα
πού μπορούσε νὰ χεῖ ὡς κα-
τοικία πουλιῶν, ἄγριων
ζώων, ψαριῶν κι' ἐρπετῶν.
Ἡ ἀρχικὴ πρόθεσις μάλι-
στα ἦταν νὰ περιλαμβάνει
ὁ Κήπος βρεττανικὰ μόνο
εἶδη, καὶ προπάντων σπά-
νια, πού κινδύνευαν νὰ ἐ-
ξοντωθοῦν. Ἐνα ὅμως ἀπὸ
τὰ μέλη τῆς Ζωολογικῆς
Ἑταιρείας ἔφερε ἓναν ἀετὸ
λευκοκέφαλο, ἓνας ἄλλος
ἓνα πίθηκο, κι' ἔτσι σιγά-
σιγὰ ὁ «Ζοὸ», χωρὶς καμ-
μιὰ προμελέτη, ἔγινε μιὰ
διεθνὴς συλλογή.

Ὁ πρῶτος αὐτὸς πίθη-
κος — λένε — ἄρπαξε μιὰ
μέρα ἀπὸ τὰ... μαλλιά ἑ-
ναν ἐπισκέπτη πού, ἀπὸ

πολλὴ περιέργεια, πλησίασε ὑπὲρ τὸ δέον
γιὰ νὰ τὸν ἐξετάσει. Προσβλήθηκε ὁ πί-
θηκος; ἀπὸ καπρίτσιο τῶκανε; ποῖδς ξέ-
ρει! Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ κύριος — πού
ἦταν κι' ἐπίσημο πρόσωπο φοροῦσε
περρούκα, γιὰ ἦταν φαλακρός, καὶ τὴν

περρούκα τὴ φοροῦσε πιδ ἀφελέστατα
ὁ πίθηκος, πού δὲν ἐννοοῦσε γιὰ μέρες
νὰ τοῦ τὴ βγάλουν. Ὅλο τὸ Λονδίνο
φυσικὰ ἔτρεξε νὰ δεῖ τὴ μαῖμου μὲ τὴν
περρούκα, γελώντας μὲ τὸ πάθημα τοῦ
ἐπίσημου κυρίου.

Τὸ λιοντάρι Τζὰκ κι' ἡ τίγρη Τέντυ

Μόλις ἱδρύθηκε ὁ Ζωο-
λογικὸς, σκόνταψε στὰ συμ-
φέροντα ἄλλων ἱδρυμάτων,
πού ἄρχισαν νὰ διαδίδουν
διάφορες ψευδολογίες. Μιὰ
μέρα γράφτηκε στὶς ἐφη-
μερίδες, ὅτι τὰ λιοντάρια
καὶ τὰλλα θηρία θὰ περι-
φέρονταν στὸ ἐξῆς, ἐλεύ-
θερα στὸν Κήπο. Πολλοὶ
βέβαια κατατρόμαξαν. Ἐ-
κεῖνο τὸν καιρὸ εἶχαν βγεῖ
καὶ τὰ πρῶτα λεωφορεῖα
(omnibus) κι' ἡ λέξη εἶχε
κάτι, πού φόβιζε, γιὰ τί ἐμοια-
ζε μ' ἐκεῖνα τὰ λατινικὰ
ὀνόματα, πού ἔχουν συνή-
θως διάφορα ζῶα καὶ φυ-
τά. Μιὰ μέρα λοιπόν, μιὰ
ἡλικιωμένη Ἀγγλίδα περ-
νοῦσε μὲ τ' ἁμαξάκι τῆς
ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Ζωολο-
γικοῦ, ὅταν ὁ ἁμαξηλάτης,
βλέποντας γιὰ πρώτη φο-
ρὰ λεωφορεῖο, ἔχωσε τὸ
κεφάλι του στὸ παράθυρά-
κι τῆς ἁμαξῆς λέγοντας:
— Κυρία, ἓνα omnibus!

Ἡ κυρία τότε ἔβγαλε
μιὰ κραυγή: Omnibus; !
καὶ λιγοθύμησε.

Νόμισε ἡ καίμενη, ὅτι
ἡ πρωτάκουστη λέξη ἦταν
τ' ὄνομα κανενὸς τρομε-
ροῦ θηρίου τοῦ Ζωολογι-
κοῦ, πού κυνηγοῦσε τ' ἁ-
μάξι τῆς. Ἐκεῖνα τὰ λα-
τινικὰ μὲ τὴν αἰωνία τους
κατάληξη -us ἢ -um τὴν
πῆραν στὸ λαϊκὸ τους.

● Μ' ὅλ' αὐτά, ὁ «Ζοὸ»
μεγάλωνε κι' ἄκραζε, γιὰ-
τί στηριζόταν στὴν ἀγάπη